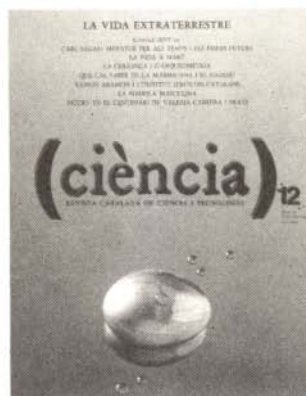

ESCOLTAR EL MÓN DELS ESTELS... I PARLAR-HI

(ciència 12

desembre 1981/Volum 2/5) 5

Enguany, fa justament deu anys que les acadèmies de ciències dels EUA i de l'URSS organitzaven conjuntament una reunió internacional insòlita, almenys fins aquella data, en els annals de la història de la ciència. Es tractava de la primera conferència internacional sobre civilitzacions extraterrestres i els problemes del contacte amb elles (CETI).

En realitat, el que era “insòlit” de la conferència esmentada no era pas el tema que reunia una galàxia d'eminents científics, sinó el fet que la convocatòria fos signada pels dos organismes científics més alts dels dos països més poderosos del món. Hom pogué fàcilment concloure, ja aleshores, que el Poder es començava a prendre seriosament la vella doctrina científica i filosòfica sobre la pluralitat dels mons que ja des de Lucreci (*De natura rerum*), en les arrels de la nostra cultura, fins a l'astrònom Camille Flammarion, la segona meitat del segle XIX, havia estat present en el pensament racionalista de totes les èpoques. De fet, igual com la vella teoria atomística dels materialistes grecs de l'antiguitat va trobar el segle XX la seva verificació científica, avui comencem a disposar dels primers instruments que ens poden permetre d'analitzar científicament la vella i lògica hipòtesi científica segons la qual en la immensitat de l'univers existeixen altres mons habitats.

Aquella reunió internacional de 1971, que en bona part se celebrà sota el signe dels radiotelescopis gegants que ens permeten rebre senyals i possibles missatges procedents de fora del nostre sistema solar, no fou sinó el primer capítol d'una nova etapa històrica en la qual per primera vegada la humanitat disposà d'instruments per a escoltar i parlar al món dels estels. Parlar al món dels estels fou efectivament el segon capítol. El 3 de març de 1972, des de cap Cañaveral el *Pioneer X* iniciava el viatge en direcció a les constel·lacions de Toro i Orió. Però aquesta vegada no es tractava d'una nau més enviada a l'espai. El *Pioneer X*, igual com el seu successor, el *Pioneer XI* (1973), conté missatges adreçats als possibles extraterrestres en els quals se'ls explica alguna cosa de la nostra civilització escrita en l'únic llenguatge que podem compartir amb els destinataris: el llenguatge de la ciència. Després dels *Pioneer*, vindria el satèl·lit LAGEOS (1974) i finalment la missió *Voyager* (1977), darrer capítol d'aquesta aventura apassionant, de la qual ens parla a les pàgines de (ciència) un dels seus protagonistes, el científic nord-americà Carl Sagan. Tant aquest autor com els altres científics que col·laboren en aquest número de la revista ens ofereixen una informació de primera mà que, tant de bo, generés a casa nostra —com ha passat arreu— una generosa polèmica!